

Mijn herinnering aan Paul Khoe

Paul ontmoette ik bij de demonstratie Black Lives Matter in het Leegwaterpark op 17 juni 2020, de demonstratie die georganiseerd was door het comité Purmerend tegen Racisme. Vanaf het podium zag ik Paul staan, een beetje aan de zijkant van het grasveld maar wel duidelijk herkenbaar met zijn rode das. Hij vertelde dat hij het een geweldig initiatief vond en had de demonstratie met een flinke donatie gesteund. Daarna had ik contact met hem over de mensenrechtenvlag, na een vraag van mij in de raadscommissie Samenleving. “Hoe kunnen we het voor elkaar krijgen dat de mensenrechtenvlag ook in Purmerend gaat wapperen op 10 december?”, was mijn vraag aan hem. Paul wist raad en nam meteen initiatief, zowel om mensen te benaderen alsook om direct de mensenrechtenvlag te bestellen. Voor het geval dat we de vlag niet op tijd zouden kunnen krijgen van Bureau Discriminatiezaken.

De laatste activiteit die ik samen met hem heb ondernomen, was de advertentie over de Herdenking van de Februaristaking 1941. Wij zaten als vier organisatoren in een groepje, Paul, Patrick Blokzijl, Fred Beijert en ik. Paul was heel enthousiast over dit initiatief en dacht mee hoe het vorm kon worden gegeven. De afgelopen week vertelde hij dat hij vermoeid was, bijna geen stem had en veel sliep. “Zal ik je soep komen brengen Paul?” vroeg ik hem. “Nee joh, doe geen moeite, ik kan gemakkelijk eten laten bezorgen” zei Paul bescheiden. Verder reageerde Paul niet meer zoveel op de mails en appjes die ik stuurde over de stand van zaken en dat was vreemd. Op 16 februari stuurde ik hem een appje: “Gaat het wel goed met je Paul? Gaat het goed met je gezondheid?” Een uur later kreeg ik het bericht dat Paul op 15 februari overleden was. Het was als een donderslag bij heldere hemel. Niet te bevatten eigenlijk. Een aimabel en bescheiden mens is heengegaan. Paul stond voor rechtvaardigheid en gelijke kansen voor iedereen, vanuit zijn hart.

Trees Lamers